

Arrest

nr. 321 008 van 31 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DELMOTTE
Rue Saint-Hubert 17
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 25 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. MALANDA, die loco advocaat C. DELMOTTE verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben, geboren te zijn op (...) en afkomstig te zijn uit San Salvador. U heeft twee zussen, een halfzus en twee halfbroers. Uw halfbroers en één van uw zussen zijn in El Salvador. Uw zus K.(...) (OV. (...), CGVS (...)) is samen met u in België. Uw zus M.(...) (OV. (...), CGVS (...)) woont hier al langer.

U groeide op in een gezin waar sprake was van intrafamiliaal geweld, gepleegd door uw vader tegenover u, uw moeder en uw zussen. Toen u ongeveer twaalf jaar oud was werd u gedurende twee jaar seksueel misbruikt door uw vader. Uw ouders gingen uit elkaar in 2012 en u en K.(...) bleven bij uw vader wonen, uw jongste zus woonde bij uw moeder. Op een bepaald moment vertelde u aan uw nicht dat u door uw vader

misbruikt werd. Uw nicht vertelde dit aan haar moeder en zij nam u mee naar het ziekenhuis en verwittigde de politie. Er werd klacht ingediend en u verbleef sindsdien bij uw neef K.(...) (OV. (...), CGVS (...)) en zijn ouders. Uw vader werd gearresteerd en u zag uw gezin gedurende twee jaar niet. Op 27 januari 2014 werd uw vader veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf. Nadien herstelde het contact met uw zussen en uw moeder langzaam. U had een relatie en kreeg op 30 oktober 2014 een kind, K.(...) (OV. (...)), die u vergezelde naar België. U bent uit elkaar met de vader van K.(...), die in El Salvador woont.

U had geen contact met de familie van uw vader tot februari 2023, toen de buurman van uw grootmoeder (de moeder van uw vader) aan uw moeder zei dat uw vader vervroegd ging vrijkomen omdat hij de helft van zijn straf had uitgezeten. U had schrik dat uw vader u iets zou aandoen. Op 29 mei 2023 verwittigde de school van uw dochter u omdat uw grootmoeder geprobeerd had om uw dochter van school te halen. U besliste dat het te gevaarlijk was en kocht de dag erna tickets om het land te verlaten. U vertrok uit El Salvador op 20 juli 2023 en probeerde in Spanje een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Toen dat niet lukte besloot u dat u ging verder reizen naar België.

Na uw vertrek uit El Salvador werden uw neef K.(...) en uw zus K.(...) benaderd door de familie van uw vader. Op een dag in augustus 2023 kruiste uw neef een familielid van uw vader en diens zonen toen hij van zijn werk op weg was naar huis. Hij moest remmen waardoor hij van zijn moto viel. Het familielid vroeg of hij van plan was daar in de buurt te blijven wonen. Uw neef wist niet wat te zeggen en ging naar huis. Daar zei uw zus hem dat zij ook al verschillende keren de aanwezigheid van familieleden had opgemerkt aan de bushalte. Ze vroegen haar ook éénmalig waar u was en zeiden dat uw vader jullie waarschijnlijk iets ging aandoen na zijn vrijlating. Buiten het feit dat uw neef en uw zus hun aanwezigheid opmerkten en die ene keer dat ze benaderd werd deden er zich geen andere incidenten voor. Ze kregen echter schrik en beslisten het land te verlaten en u achterna te reizen. Op 20 september 2023 verlieten uw neef en uw zus het land. Jullie troffen elkaar in Spanje van waaruit jullie op 4 november 2023 samen het vliegtuig naar Frankrijk namen. Van daaruit namen jullie de bus naar België waar jullie op 7 november 2023 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Uw nicht J.(...) (OV. (...), CGVS (...)) verliet El Salvador in augustus 2021 omwille van problemen met haar ex en kwam samen met jullie vanuit Spanje naar België.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw dochter, uw identiteitskaart, een brief met de reistoestemming van de vader van uw dochter en een document van de rechtbank over de veroordeling van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Wel stelde u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u zich comfortabeler zou voelen om uw verklaringen af te leggen in aanwezigheid van een vrouwelijke tolk en protection officer (beoordeling bijzondere procedurele noden, 16.11.2023 en vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, 16.11.2023). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een vrouwelijke protection officer en in aanwezigheid van een vrouwelijke tolk. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat uw vader na een gevangenisstraf van tien jaar zal vrijkomen en dat hij u en uw familieleden iets zal aandoen omdat u ervoor zorgde dat hij werd veroordeeld (CGVS (...), p. 11). Dit is echter een hypothetische vrees die u op geen enkele manier kan staven. U heeft immers sinds de veroordeling geen contact meer gehad met uw vader of met zijn familie. U weet niet wat hij intussen meegemaakt heeft of hoe hij over de situatie denkt, evenmin weet u wanneer hij precies zal vrijkomen. U baseert zich voor deze informatie namelijk op een uitspraak van de buurman van uw grootmoeder, die aan uw moeder gezegd zou

hebben dat uw vader gaat vrijkomen (CGVS 23311740, p 10-11). Verder stelt u dat familieleden van uw vader in april 2023 tegen u zeiden dat hij jullie iets zou aandoen als hij vrij kwam, maar dat u er geen aandacht aan schonk en dat u ook niet dacht dat het ooit zo ver zou komen. Buiten die keer had u nooit contact met hun, zelfs niet via het internet (CGVS (...), p. 11-13). Dat uw vader zal vrijkomen en dat hij u of uw familieleden iets zou aandoen zijn bijgevolg blote beweringen die u niet concreet weet te maken.

Verder verklaarde u dat uw grootmoeder op 29 mei 2023 éénmalig uw dochter probeerde af te halen van school maar dat dit niet lukte omdat uw dochter haar niet kent en niet wilde meegaan (CGVS (...), p. 11). Dit incident is niet zwaarwichtig genoeg om er een nood aan internationale bescherming uit af te leiden. U weet immers niet zeker wie de persoon was die uw dochter wilde afhalen en baseert zich op een beschrijving die uw dochter u gaf zonder haar te kennen. Verder weet u niet wat de motieven hiervoor waren. U kan dus niet aantonen dat het uw grootmoeder was en indien dat zo was dat ze slechte bedoelingen met uw dochter had of dat zij dit deed naar aanleiding van de veroordeling of nakende vrijlating van uw vader (CGVS (...), p. 13). Het betreft dan ook opnieuw een speculatieve bewering die geen bewijswaarde heeft. Er moet bovendien worden opgemerkt dat uw grootmoeder nooit eerder een poging deed om u of uw dochter te benaderen of iets aan te doen. Er zijn dan ook geen concrete aanwijzingen waaruit afgeleid kan worden dat u of uw dochter gevaar lopen.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u op geen enkele manier hulp zocht bij de autoriteiten toen u zich bedreigd voelde door de familie van uw vader (CGVS (...), p. 12). Hierop gewezen, antwoordde u dat u geen stappen ondernam omdat het een lange procedure is en dat het even zou duren voor uw vader werd opgepakt. Dit antwoord klaart niet uit waarom u niet naar de politie stapte toen uw grootmoeder uw dochter probeerde mee te nemen. Dat u geen enkele inspanning deed om uw problemen aan te geven is opmerkelijk. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden het slachtoffer werd van daden van uw vader en u toen door de politie werd geholpen. Daarnaast geeft u ook zelf aan dat u vermoedt dat de politie u wel degelijk zou helpen mocht u hen inschakelen (CGVS (...), p. 12). Bovendien was uw vader nog steeds opgesloten in de gevangenis, waardoor uw argument dat het lang zou duren voor hij wordt opgepakt, niet telt. Dat u niet de moeite deed om de autoriteiten te contacteren toen u zich bedreigd voelde, getuigt dan ook niet van een gegronde vrees voor vervolging.

Er moet daarnaast worden opgemerkt dat u pas op 20 juli 2023 het land verlaten heeft, terwijl u reeds in april 2023 problemen meemaakte (CGVS (...), p. 11 en p. 14). Dat u nog twee maanden in uw huis bleef wonen, getuigt niet van een nood aan internationale bescherming. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u nog papieren moest regelen en dat u voorzorgen nam om uw dochter van school te halen. Dit antwoord klaart niet uit waarom u niet de moeite deed om meteen het land te verlaten toen u voelde dat uw leven in gevaar was. De paspoorten van u en uw dochter dateren bovendien van februari 2022 en waren dus al in uw bezit toen deze gebeurtenissen zich voordeden. Het feit dat u al die tijd zonder noemenswaardige problemen in uw huis in El Salvador kon verblijven ondergraaft dan ook verder de ernst van uw problemen.

Wat betreft de gebeurtenis waarbij uw neef en uw zus éénmalig benaderd werden en familieleden van jullie vader zagen in de buurt, wordt opgemerkt dat ook deze gebeurtenissen niet voldoende zwaarwichtig zijn om er een nood aan internationale bescherming uit af te leiden. Uit de verklaringen van uw neef blijkt namelijk dat hij in augustus 2023 één keer de vraag kreeg of hij in de buurt ging blijven wonen. Zonder te antwoorden begaf hij zich naar huis, waarop de familieleden van uw vader hem lieten gaan en hem niet volgden. Hierna had hij geen verdere problemen met hun (CGVS (...), p. 15-17). Ook uw zus geeft aan dat ze een keer gevraagd werd waar u was en dat ze niet op hun vraag reageerde. Daarop zouden de familieleden gereageerd hebben dat jullie vader jullie waarschijnlijk kwaad ging aandoen als hij vrijkwam (CGVS (...), p. 11). Uw zus had hierna evenmin nog contact met de familieleden van uw vader. Ze geeft nog aan dat ze hen frequenter zag aan de bushalte in jullie buurt en dat ze dat vreemd vond omdat er ook een eerdere bushalte was waar zij normaal gezien de bus nemen (CGVS (...), p. 9). Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat ze omwille van hun aanwezigheid gevaar liepen. Bovendien blijkt hieruit dat de familieleden dus al jarenlang in jullie buurt woonden zonder dat jullie iets overkwam. Aangezien uw zus en uw neef geen verdere problemen met hun ondervonden en er geen concrete aanwijzingen zijn dat dit in de toekomst wel zo zou zijn, kan hieruit geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Ook hier dient te worden opgemerkt dat uw zus en uw neef geen hulp zochten bij de politie. Dat ze geen enkele inspanning deden om de feiten bij de politie te melden, terwijl deze aan de basis lagen van hun beslissing om het land te verlaten doet in ernstige mate afbreuk aan de beweerdelijke vrees die ze zouden hebben gehad. Bovendien bleven ze na het incident nog meer dan een maand zonder noemenswaardige problemen in El Salvador wonen (CGVS (...), p. 11; CGVS (...), p. 11). Dat ze die periode nog in El Salvador bleven, het land waar jullie beweren voor jullie leven te vrezen, getuigt evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade.

Gezien jullie beweringen over de ernst en de frequentie van de gebeurtenissen, moet besloten worden dat de gebeurtenissen die jullie inroepen niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd in de zin van de Conventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Daden van vervolging moeten immers ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke manier te treffen waardoor het leven in het land van herkomst duidelijk ondraaglijk wordt.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat uw moeder en jongere zus tot op heden zonder problemen in El Salvador verblijven. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat uw vader en zijn familieleden een gevaar vormen voor uw familie (CGVS (...), p. 11).

Wat betreft het emotioneel, fysiek en seksueel misbruik door uw vader, waarvan u en uw zus tijdens jullie jeugd het slachtoffer werden, wordt opgemerkt dat deze moeilijke situatie zonder twijfel een stevige impact zal hebben gehad op het psychologisch welzijn van jullie persoon. Zonder afbreuk te doen aan de schade die jullie hierdoor hebben geleden dient te worden opgemerkt dat jullie hierdoor geen actuele nood aan internationale bescherming kenbaar maken. Het gaat hier immers om incidenten die zich voordeden in jullie kindertijd en dus meer dan tien jaar geleden. Gezien de recente gebeurtenissen onvoldoende ernstig zijn moet worden geconcludeerd dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat er op heden geen gegronde vrees voor vervolging in dit verband bestaat.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uw paspoort en uw identiteitskaart kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. Verder legt u een document van de rechtbank neer over de veroordeling van uw vader. De feiten die uw vader pleegde en de straf die hij ervoor kreeg worden hier niet in vraag gesteld. U legt ook een brief neer waaruit blijkt dat de vader van uw dochter toestemming gaf om met uw dochter het land uit te reizen. Dit document verandert niets aan bovenstaande vaststellingen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi focus salvador. situation securitaire depuis letat durgence 20231221 2.pdf \(cgvs.be\)](#) of CGVS), en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat uw vader na een gevangenisstraf van tien jaar zal vrijkomen en dat hij u en uw familieleden iets zal aandoen omdat u ervoor zorgde dat hij werd veroordeeld (CGVS (...), p. 11). Dit is echter een hypothetische vrees die u op geen enkele manier kan staven. U heeft immers sinds de veroordeling geen contact meer gehad met uw vader of met zijn familie. U weet niet wat hij intussen meegemaakt heeft of hoe hij over de situatie denkt, evenmin weet u wanneer hij precies zal vrijkomen. U baseert zich voor deze informatie namelijk op een uitspraak van de buurman van uw grootmoeder, die aan uw moeder gezegd zou hebben dat uw vader gaat vrijkomen (CGVS 23311740, p 10-11). Verder stelt u dat familieleden van uw vader in april 2023 tegen u zeiden dat hij jullie iets zou aandoen als hij vrij kwam, maar dat u er geen aandacht aan schonk en dat u ook niet dacht dat het ooit zo ver zou komen. Buiten die keer had u nooit contact met hun, zelfs niet via het internet (CGVS (...), p. 11-13). Dat uw vader zal vrijkomen en dat hij u of uw familieleden iets zou aandoen zijn bijgevolg blote beweringen die u niet concreet weet te maken.

Verder verklaarde u dat uw grootmoeder op 29 mei 2023 éénmalig uw dochter probeerde af te halen van school maar dat dit niet lukte omdat uw dochter haar niet kent en niet wilde meegaan (CGVS (...), p. 11). Dit incident is niet zwaarwichtig genoeg om er een nood aan internationale bescherming uit af te leiden. U weet immers niet zeker wie de persoon was die uw dochter wilde afhalen en baseert zich op een beschrijving die uw dochter u gaf zonder haar te kennen. Verder weet u niet wat de motieven hiervoor waren. U kan dus niet aantonen dat het uw grootmoeder was en indien dat zo was dat ze slechte bedoelingen met uw dochter had

of dat zij dit deed naar aanleiding van de veroordeling of nakende vrijlating van uw vader (CGVS (...), p. 13). Het betreft dan ook opnieuw een speculatieve bewering die geen bewijswaarde heeft. Er moet bovendien worden opgemerkt dat uw grootmoeder nooit eerder een poging deed om u of uw dochter te benaderen of iets aan te doen. Er zijn dan ook geen concrete aanwijzingen waaruit afgeleid kan worden dat u of uw dochter gevaar lopen.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u op geen enkele manier hulp zocht bij de autoriteiten toen u zich bedreigd voelde door de familie van uw vader (CGVS (...), p. 12). Hierop gewezen, antwoordde u dat u geen stappen ondernam omdat het een lange procedure is en dat het even zou duren voor uw vader werd opgepakt. Dit antwoord klaart niet uit waarom u niet naar de politie stapte toen uw grootmoeder uw dochter probeerde mee te nemen. Dat u geen enkele inspanning deed om uw problemen aan te geven is opmerkelijk. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden het slachtoffer werd van daden van uw vader en u toen door de politie werd geholpen. Daarnaast geeft u ook zelf aan dat u vermoedt dat de politie u wel degelijk zou helpen mocht u hen inschakelen (CGVS (...), p. 12). Bovendien was uw vader nog steeds opgesloten in de gevangenis, waardoor uw argument dat het lang zou duren voor hij wordt opgepakt, niet telt. Dat u niet de moeite deed om de autoriteiten te contacteren toen u zich bedreigd voelde, getuigt dan ook niet van een gegronde vrees voor vervolging.

Er moet daarnaast worden opgemerkt dat u pas op 20 juli 2023 het land verlaten heeft, terwijl u reeds in april 2023 problemen meemaakte (CGVS (...), p. 11 en p. 14). Dat u nog twee maanden in uw huis bleef wonen, getuigt niet van een nood aan internationale bescherming. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u nog papieren moest regelen en dat u voorzorgen nam om uw dochter van school te halen. Dit antwoord klaart niet uit waarom u niet de moeite deed om meteen het land te verlaten toen u voelde dat uw leven in gevaar was. De paspoorten van u en uw dochter dateren bovendien van februari 2022 en waren dus al in uw bezit toen deze gebeurtenissen zich voordeden. Het feit dat u al die tijd zonder noemenswaardige problemen in uw huis in El Salvador kon verblijven ondergraaft dan ook verder de ernst van uw problemen.

Wat betreft de gebeurtenis waarbij uw neef en uw zus éénmalig benaderd werden en familieleden van jullie vader zagen in de buurt, wordt opgemerkt dat ook deze gebeurtenissen niet voldoende zwaarwichtig zijn om er een nood aan internationale bescherming uit af te leiden. Uit de verklaringen van uw neef blijkt namelijk dat hij in augustus 2023 één keer de vraag kreeg of hij in de buurt ging blijven wonen. Zonder te antwoorden begaf hij zich naar huis, waarop de familieleden van uw vader hem lieten gaan en hem niet volgden. Hierna had hij geen verdere problemen met hun (CGVS (...), p. 15-17). Ook uw zus geeft aan dat ze een keer gevraagd werd waar u was en dat ze niet op hun vraag reageerde. Daarop zouden de familieleden gereageerd hebben dat jullie vader jullie waarschijnlijk kwaad ging aandoen als hij vrijkwam (CGVS (...), p. 11). Uw zus had hierna evenmin nog contact met de familieleden van uw vader. Ze geeft nog aan dat ze hen frequenter zag aan de bushalte in jullie buurt en dat ze dat vreemd vond omdat er ook een eerdere bushalte was waar zij normaal gezien de bus nemen (CGVS (...), p. 9). Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat ze omwille van hun aanwezigheid gevaar liepen. Bovendien blijkt hieruit dat de familieleden dus al jarenlang in jullie buurt woonden zonder dat jullie iets overkwam. Aangezien uw zus en uw neef geen verdere problemen met hun ondervonden en er geen concrete aanwijzingen zijn dat dit in de toekomst wel zo zou zijn, kan hieruit geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Ook hier dient te worden opgemerkt dat uw zus en uw neef geen hulp zochten bij de politie. Dat ze geen enkele inspanning deden om de feiten bij de politie te melden, terwijl deze aan de basis lagen van hun beslissing om het land te verlaten doet in ernstige mate afbreuk aan de beweerdelijke vrees die ze zouden hebben gehad. Bovendien bleven ze na het incident nog meer dan een maand zonder noemenswaardige problemen in El Salvador wonen (CGVS (...), p. 11; CGVS (...), p. 11). Dat ze die periode nog in El Salvador bleven, het land waar jullie beweren voor jullie leven te vrezen, getuigt evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade.

Gezien jullie beweringen over de ernst en de frequentie van de gebeurtenissen, moet besloten worden dat de gebeurtenissen die jullie inroepen niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd in de zin van de Conventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Daden van vervolging moeten immers ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke manier te treffen waardoor het leven in het land van herkomst duidelijk ondraaglijk wordt.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat uw moeder en jongere zus tot op heden zonder problemen in El Salvador verblijven. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat uw vader en zijn familieleden een gevaar vormen voor uw familie (CGVS (...), p. 11).

Wat betreft het emotioneel, fysiek en seksueel misbruik door uw vader, waarvan u en uw zus tijdens jullie jeugd het slachtoffer werden, wordt opgemerkt dat deze moeilijke situatie zonder twijfel een stevige impact zal hebben gehad op het psychologisch welzijn van jullie persoon. Zonder afbreuk te doen aan de schade die jullie hierdoor hebben geleden dient te worden opgemerkt dat jullie hierdoor geen actuele nood aan internationale bescherming kenbaar maken. Het gaat hier immers om incidenten die zich voordeden in jullie kindertijd en dus meer dan tien jaar geleden. Gezien de recente gebeurtenissen onvoldoende ernstig zijn moet worden geconcludeerd dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat er op heden geen gegronde vrees voor vervolging in dit verband bestaat.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uw paspoort en uw identiteitskaart kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. Verder legt u een document van de rechtbank neer over de veroordeling van uw vader. De feiten die uw vader pleegde en de straf die hij ervoor kreeg worden hier niet in vraag gesteld. U legt ook een brief neer waaruit blijkt dat de vader van uw dochter toestemming gaf om met uw dochter het land uit te reizen. Dit document verandert niets aan bovenstaande vaststellingen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoont dat de motivering onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en haar vrees, het minimaliseren van de gedane vaststellingen en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Waar zij aanvoert dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat haar verklaringen over de vrijlating van haar vader en zijn voornemen om haar aan te vallen slechts eenvoudige beweringen zijn die zij niet concreet maakt, beperkt zij zich met het betoog - dat haar vrees volkomen gegronsd was; dat zij haar vader ‘hekelde’ na het misbruik dat zij had ondergaan; dat haar vader werd veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf; dat ze wist dat haar vader wraak zou nemen; dat zodra de buurvrouw van de grootmoeder van de verzoekster hoorde van de vervroegde vrijlating van de betrokkene, zij de familie van moederskant op de hoogte bracht en dat deze dame geen reden had om te liegen; dat de bedoelingen van haar vader en zijn familieleden zijn vastgesteld op basis van verschillende feiten “(bedreigingen van familieleden van de vader van de verzoekster in april 2023, poging tot ontvoering van de dochter van de verzoekster op school door de grootmoeder van vaderskant op 19.05.2023, vragen gesteld door familieleden van verzoeksters vader bij haar nicht en haar zus K.(...))”; dat zij de ontvangen bedreigingen zeer serieus genomen heeft en terecht vreesde voor haar veiligheid en die van haar dochter; dat het Commissariaat-generaal geen rekening hield met haar bijzondere kwetsbaarheid, dat zij al getraumatiseerd was door de gebeurtenissen die zij als kind had meegemaakt en het niet kon verdragen opnieuw in gevaar te verkeren of haar dochter in gevaar te brengen en dat deze bedreigingen van één en dezelfde persoon kwamen namelijk haar vader - tot louter het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het volharden in haar vrees. Zij plaatst de terecht vaststelling dat haar vrees voor haar vader en diens familieleden louter hypothetisch is niet in een ander licht. Waar zij aangeeft getraumatiseerd te zijn door de gebeurtenissen die zij als kind heeft meegemaakt, toont zij niet aan dat dit haar ervan zou weerhouden of verhinderen concrete elementen bij te brengen met betrekking tot haar actuele vrees.

Derhalve kon terecht worden gesteld “U heeft immers sinds de veroordeling geen contact meer gehad met uw vader of met zijn familie. U weet niet wat hij intussen meegemaakt heeft of hoe hij over de situatie denkt, evenmin weet u wanneer hij precies zal vrijkomen. U baseert zich voor deze informatie namelijk op een uitspraak van de buurman van uw grootmoeder, die aan uw moeder gezegd zou hebben dat uw vader gaat vrijkomen (CGVS 23311740, p 10-11). Verder stelt u dat familieleden van uw vader in april 2023 tegen u zeiden dat hij jullie iets zou aandoen als hij vrij kwam, maar dat u er geen aandacht aan schonk en dat u ook niet dacht dat het ooit zo ver zou komen. Buiten die keer had u nooit contact met hun, zelfs niet via het internet (CGVS (...), p. 11-13). Dat uw vader zal vrijkomen en dat hij u of uw familieleden iets zou aandoen

zijn bijgevolg blote beweringen die u niet concreet weet te maken.” Opnieuw slaagt verzoekster er niet in de beweerdte vrees of het reële risico op ernstige schade enigszins te concretiseren.

Wat betreft het bezoek van de grootmoeder van vaderskant aan de school stelt verzoekster enkel dat dit bezoek niet onschuldig was en ontkent zij eenvoudigweg de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Desbetreffend werd terecht als volgt overwogen: *“Dit incident is niet zwaarwichtig genoeg om er een nood aan internationale bescherming uit af te leiden. U weet immers niet zeker wie de persoon was die uw dochter wilde afhalen en baseert zich op een beschrijving die uw dochter u gaf zonder haar te kennen. Verder weet u niet wat de motieven hiervoor waren. U kan dus niet aantonen dat het uw grootmoeder was en indien dat zo was dat ze slechte bedoelingen met uw dochter had of dat zij dit deed naar aanleiding van de veroordeling of nakende vrijlating van uw vader (CGVS (...), p. 13). Het betreft dan ook opnieuw een speculatieve bewering die geen bewijswaarde heeft. Er moet bovendien worden opgemerkt dat uw grootmoeder nooit eerder een poging deed om u of uw dochter te benaderen of iets aan te doen. Er zijn dan ook geen concrete aanwijzingen waaruit afgeleid kan worden dat u of uw dochter gevaar lopen.”*

Waar zij nog stelt dat haar vader zijn kleindochter wilde laten ontvoeren en verzoekster via haar dochter wilde straffen en schade toebrengen omdat hij tien jaar in de gevangenis had gezeten vanwege verzoekster, herhaalt zij slechts haar verklaringen, doch brengt zij geen enkele concreet element naar voor dat haar speculatieve beweringen zou kunnen ondersteunen. Waar zij thans aangeeft dat haar dochter op Facebook formeel de foto van de dame die zich op school had aangemeld herkende en het inderdaad de grootmoeder was, beperkt zij zich tot *post factum* verklaringen gezien zij tijdens het persoonlijk onderhoud er nooit melding van had gemaakt dat zij haar dochter geconfronteerd heeft met een foto van Facebook.

Waar verzoekster aanvoert dat het Commissariaat-generaal haar specifieke profiel negeert en hierbij aangeeft dat zij dacht dat haar vader de gevangenisstraf van twintig jaar waartoe hij was veroordeeld zou uitzitten, dat zij in de loop van 2023 op de hoogte werd gebracht van de vervroegde vrijlating van haar vader en zijn wraakplannen, dat ze bang was voor de reactie van haar vader, dat hij familieleden naar haar, haar dochter, haar zus en haar neef stuurde en er de voorkeur aan gaf om met haar dochter het land te ontvluchten om veiligheid te vinden gezien zij geen tijd had om te wachten op een reactie van haar nationale autoriteiten en geen andere keuze hadden dan te vluchten, herhaalt zij opnieuw slechts haar verklaringen en beweerdte vrees en reëel risico.

Verzoekster gaat hiermee volstrekt voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing: *“Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u op geen enkele manier hulp zocht bij de autoriteiten toen u zich bedreigd voelde door de familie van uw vader (CGVS (...), p. 12). Hierop gewezen, antwoordde u dat u geen stappen ondernam omdat het een lange procedure is en dat het even zou duren voor uw vader werd opgepakt. Dit antwoord klaart niet uit waarom u niet naar de politie stapte toen uw grootmoeder uw dochter probeerde mee te nemen. Dat u geen enkele inspanning deed om uw problemen aan te geven is opmerkelijk. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden het slachtoffer werd van daden van uw vader en u toen door de politie werd geholpen. Daarnaast geeft u ook zelf aan dat u vermoedt dat de politie u wel degelijk zou helpen mocht u hen inschakelen (CGVS (...), p. 12). Bovendien was uw vader nog steeds opgesloten in de gevangenis, waardoor uw argument dat het lang zou duren voor hij wordt opgepakt, niet telt. Dat u niet de moeite deed om de autoriteiten te contacteren toen u zich bedreigd voelde, getuigt dan ook niet van een gegronde vrees voor vervolging.”*

De Raad herinnert aan artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door *“niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*. De bewoordingen in de wet impliceren een vermoeden van overheidsbescherming dat evenwel weerlegbaar is. Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze overheidsbescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Verzoekster moet aldus aannemelijk maken dat zij alle, in haar individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de Salvadoraanse overheid heeft uitgeput, wat *in casu* niet het geval is. Indien verzoekster dergelijke feiten niet aangeeft, kan er ook onmogelijk worden verwacht dat de overheden daadwerkelijk optreden. Waar verzoekster haar reactie gerechtvaardigd vindt gezien het trauma dat zij in haar jeugd heeft opgelopen, kan zij door de Raad niet worden gevolgd te meer terecht werd vastgesteld dat uit haar verklaringen blijkt dat zij in het verleden het slachtoffer werd van daden van haar vader en toen door de politie werd geholpen en zelf aangeeft dat ze vermoedt dat de politie haar wel degelijk

zou helpen mocht zij hen inschakelen. Verzoekster brengt overigens geen enkel medisch attest bij waarin sprake is van trauma in haar hoofde en/of waaruit mogelijks zou kunnen blijken dat haar handelwijze zou kunnen worden begrepen in het kader van het eerder opgelopen trauma.

Waar zij stelt dat zij geen tijd had om te wachten op een reactie van haar nationale autoriteiten, wordt zij erop gewezen dat zij pas op 20 juli 2023 het land verlaten heeft, terwijl zij reeds in april 2023 problemen meemaakte. Bijgevolg had verzoekster minstens twee à drie maanden de tijd om de hulp en bescherming van de politie in te schakelen.

Voor zover verzoekster de motivering dat zij twee maanden thuis is gebleven voor ze het land verliet irrelevant acht, kan zij evenmin worden gevolgd. Het feit dat verzoekster nog twee maanden in haar huis bleef wonen, getuigt niet van een nood aan internationale bescherming te meer zij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, de hulp van de politie niet inschakelde. Het argument dat zij zich op professioneel vlak diende te organiseren waardoor zij het land niet eerder kon verlaten, wordt door verzoekster niet verder toegelicht, waardoor niet kan worden ingezien op welke wijze dit haar zou verhinderen het land zo snel mogelijk te verlaten. Waar zij stelt dat zij de toestemming van de vader van haar kind diende te krijgen om samen met haar kind het land te verlaten, gaat zij voorbij aan haar eerdere verklaringen. Zij stelde tijdens het persoonlijk onderhoud dat de vader het in het begin niet wilde, maar wist dat het niet veilig zou zijn en hij niet wilde dat zijn dochter iets ergs zou meemaken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p.6). Verzoekster brengt hierbij geen bijzondere hinderpalen of concrete argumenten naar voor die een valabele verklaring kunnen bieden voor het gegeven dat het verkrijgen van de toestemming meer dan twee maanden heeft geduurd. Het feit dat verzoekster al die tijd zonder noemenswaardige problemen in haar huis in El Salvador kon verblijven ondergraaft dan ook verder de ernst van haar problemen.

Waar verzoekster verder van oordeel is dat de bestreden beslissing betrekking heeft op haarzelf en niet op haar zus of neef en het de taak van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is om de elementen te analyseren die zij persoonlijk aanvoert en geen link te leggen met het verhaal van derden, kan zij wederom niet worden bijgetreden. De commissaris-generaal kan, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde vluchtmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen. Zoals omstandig toegelicht in de bestreden beslissing kan uit de verklaringen van verzoeksters neef en zus niet worden afgeleid dat ze omwille van hun aanwezigheid gevaar liepen. Bovendien blijkt uit deze verklaringen dat de familieleden al jarenlang in hun buurt woonden zonder dat verzoekster en haar familie iets overkwam. Aangezien verzoeksters zus en haar neef geen verdere problemen met deze familieleden ondervonden en er geen concrete aanwijzingen zijn dat dit in de toekomst wel zo zou zijn, kan hieruit geen nood aan internationale bescherming voor verzoekster noch voor haar zus en neef worden afgeleid. Ook hier dient te worden opgemerkt dat verzoeksters zus en neef geen hulp zochten bij de politie. Dat ook zij geen enkele inspanning deden om de feiten bij de politie te melden, terwijl deze aan de basis lagen van hun beslissing om het land te verlaten doet afbreuk aan de beweerdelijke vrees die ze zouden hebben gehad. Bovendien bleven ze na het incident nog meer dan een maand zonder noemenswaardige problemen in El Salvador wonen, hetgeen niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade.

Het gegeven dat zij het adres niet kent waar haar moeder en jongere zusje verblijven, maar wel weet dat zij telefonische bedreigingen ontvangen, kan niet verklaren dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud nog aangaf dat het goed gaat met haar familieleden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Indien haar moeder en zusje telefonische bedreigingen zouden krijgen, zoals zij thans voorhoudt in het verzoekschrift, kon redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster hiervan melding zou maken wanneer zij gevraagd werd naar hoe het met haar familieleden in El Salvador ging. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar moeder en jongere zus tot op heden zonder problemen in El Salvador verblijven waardoor ook hieruit niet kan worden afgeleid dat haar vader en diens familieleden een gevaar vormen voor verzoeksters familie.

De door verzoekster neergelegde documenten werden terecht beoordeeld als volgt: *“De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uw paspoort en uw identiteitskaart kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. Verder legt u een document van de rechtbank neer over de veroordeling van uw vader. De feiten die uw vader pleegde en de straf die hij ervoor kreeg worden hier niet in vraag gesteld. U legt ook een brief neer waaruit blijkt dat de vader van uw dochter toestemming gaf om met uw dochter het land uit te reizen. Dit document verandert niets aan bovenstaande vaststellingen.”* Het feit dat verzoekster van mening is dat deze documenten haar

identiteit, de veroordeling van haar vader en de toestemming van haar ex-partner aan hun dochter om El Salvador te verlaten vaststellen doet hieraan geen afbreuk.

Het citeren van algemene informatie in het verzoekschrift omtrent mensenrechtenschendingen en de noodtoestand in El Salvador, alsook het louter verwijzen naar haar profiel als vrouw, die opnieuw het slachtoffer vreest te worden van seksueel geweld en het profiel van haar dochter volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft desbetreffend in gebreke.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of geïsoleerd.

2.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad nog vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in El Salvador.

In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïsoleerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.5. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Uit de informatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden (COI Focus Salvador - *Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence* van 21 december 2023).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand, waarnaar verzoekster verwijst, hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties, zoals ook blijkt uit de COI Focus "Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence" van 21 december 2023. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat er ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat de beschikbare informatie haar tijdens haar persoonlijk onderhoud niet werd gerapporteerd, waardoor deze niet aan tegenspraak onderworpen werd en haar rechten van verdediging werden geschonden. Te dezen wijst de Raad erop dat er geen enkele verplichting bestaat tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekster niet aantoont hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Geen enkele rechtsregel schrijft voor dat de commissaris-generaal verzoekster vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan zij haar beslissing neemt.

Verzoekster brengt geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door haar in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund. Zoals hoger reeds aangestipt, blijkt uit de landeninformatie immers niet dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF